

PaxNieuws

De stem van de buurt.

VERDER IN DIT NUMMER:

- Kort nieuws
- Straatnaamgever: Kaj Munk
- Reportage Nova College
- Interview Kick Rijkenberg
- Even voorstellen
- Ingezonden
- Agenda

Inloopavond op 11 maart in De Boerderij

Hoorne zegt toe te luisteren naar mening Paxers over omgeving Vomar

De wijkraad is er niet helemaal gerust op dat het de bewoners van Pax duidelijk is dat zij invloed kunnen uitoefenen op de plannen van Horne Vastgoed met betrekking tot de omgeving van de Vomar. Boven de supermarkt worden niet alleen dertig appartementen gebouwd, maar daarnaast gaan het parkeerterrein en de naastliggende steeg op de schop.

De projectontwikkelaar organiseert daarover op 11 maart in De Boerderij een informatieavond (19.00 – 21.30 uur), waarop de plannen bekend worden gemaakt. Inwoners van Pax binnen een straal van 300 meter van de supermarkt hebben daarvoor een uitnodiging gekregen. Maar ook andere inwoners van Pax zijn welkom.

In die brief wordt onder meer gemeld: 'Om u goed te informeren, organiseren we een inloopbijeenkomst. Tijdens deze avond laten we u het nieuwste schetsontwerp zien en geven we inzicht in de bouwperiode. Ook horen we dan graag uw voorkeur voor de herinrichting van het parkeerterrein en het verder verbeteren van de openbare ruimte.'

De wijkraad acht het van belang dat zoveel mogelijk bezoekers op 11 maart te kennen geven hoe zij over de plannen denken. Horne Vastgoed heeft de Wijkraad toegezegd dat die meningen worden genoteerd en verwerkt.

Aan de bouw- en herinrichtingsplannen zijn vergunningen verbonden, die de gemeente moet afgeven, en waartegen dus ook bezwaren kunnen worden ingediend.

Dat duurt dus nog een tijdje. Ten minste een paar maanden, want in de uitnodiging laat Horne Vastgoed weten dat er dan een tweede avond wordt georganiseerd 'als terugkoppeling op de eerste avond en als voorbereiding op het indienen van de omgevingsvergunning'. (Af te geven door de gemeente, red.)

Colofon

Uitgave i.s.m.
<https://wijkraadpax.nl/>

Redactie:
Gijs Zandbergen
Atika Aafar

E-mail: paxnieuws@wijkraadpax.nl

Kort nieuws

Nieuw onderzoek Steve Biko

Het onderzoek naar de dood van de Zuid-Afrikaanse studentenleider Steve Biko wordt heropend. De naamgever van de laatst aangelegde straat in Pax overleed op 12 september 1977 aan verwondingen die hij had opgelopen na zijn arrestatie op 18 augustus. Biko was destijds verhoord door vijf leden van de politie-eenheid *special branche*, die erom bekend stond zwarte activisten te martelen. De vijf agenten verklaarden destijds dat de naakte en geboeide Biko hen tijdens het verhoor had aangevallen, en dat Biko bij die "stoeipartij" met zijn hoofd tegen een muur was gevallen. De onderzoeksrechter vond dat een geloofwaardige verklaring en de zaak werd gesloten. Van die vijf agenten zijn er nog twee in leven. Zij moeten zich nu toch voor de rechter verantwoorden, zij het niet als verdachten, maar vooralsnog als getuigen. Bron: de *Volkskrant* 30 januari 2026, p. 11.

<https://www.volkskrant.nl/buitenland/na-49-jaar-zoekt-zuid-afrika-gerechtigheid-voor-very-brave-man-steve-biko~be144f40/>

De veiligheid van Ani Zalinyan

Ons eigen Kamerlid Ani Zalinyan (Gr.L/PvdA) heeft enkele weken geleden haar *maiden speech* gehouden. Met succes, er werd tenminste na afloop instemmend geroffeld op de lessenaars. Ani begon haar toespraak met te vertellen dat zij op elfjarige leeftijd met haar familie naar Nederland was gekomen, omdat in haar geboorteland (Armenië, red.) "veiligheid niet langer vanzelfsprekend was". Dat is hier kennelijk ook niet meer het geval, want een interview met *Paxnieuws* is door haar politieke omgeving afgeraden "in verband met de veiligheid". Jammer, want ze had er zelf wel zin in. Nou ja, het is niet anders. We blijven haar volgen.

Dat doen we trouwens ook een beetje met het andere Hoofddorpse Kamerlid, Jurgen Nobel (VVD), de voormalige staatssecretaris voor wie geen plekje was in het nieuwe kabinet. Wat Jurgen Nobel met Pax te maken heeft? Hij bezocht tussen 2001 en 2007 het Kaj Munk College.

Meerwind heeft 15.000 euro te verdelen

Het sponsorfonds van Meerwind heeft 15.000 euro beschikbaar gesteld voor verenigingen en organisaties, die iets duurzaam willen ondernemen, zoals het gebruik van zonnepanelen, ledlampen, infraroodpanelen of isolatiemateriaal. Meerwind steunt het liefst meerdere, kleine projecten. Een aanvraag indienen kon weliswaar tot 1 maart 2026, maar misschien strijkt Meerwaarde de hand over het hart als bij de aanvraag wordt vermeld dat *Paxnieuws* dit niet eerder kon publiceren. <https://www.meerwind.nl/index.php/over-meerwind/commissies/wind-in-de-rug>

In april extra drukte op Paxlaan

De gemeente laat weten dat in april het asfalt op de Kruisweg vanaf de kruising met de Paxlaan tot aan de Van Heuven Goedhartlaan wordt vernieuwd. Een en ander heeft tot gevolg dat er verkeer gaat worden omgeleid. Dat zal onder meer over de Paxlaan (door de gemeente abusievelijk Burgemeester Paxlaan genoemd) zijn. Reizigers die met bus 340 richting Haarlem of Uithoorn reizen of met de 401 richting Bennebroek, zullen elders moeten in- of uitstappen. De dichtstbijzijnde halte is in dit geval aan de Hoofdweg Oostzijde, want de buslijnen rijden dan over de busbaan langs de Van Heuven Goedhartweg.

Spelen in de Schweitzerstraat

Bewoners van de Schweitzerstraat hebben een brief van de gemeente gekregen waarin ze worden uitgenodigd mee te denken over de renovatie van de speelplekken bij de nummers 7 en 107. Het is even opletten, want de speeltuin bij nummer 7 is voor kinderen tot en met zes jaar, en die bij nummer 107 voor kinderen tot en met twaalf jaar. Voor vragen: Christiaan Homburg (0900-1852), of e-mail: info@haarlemmermeer.nl.

Smileys in de Paxlaan

Inwoners van Pax hebben ze bijna nog nooit gezien, de rode waarschuwingen dat ze te hard rijden op de Paxlaan. Zij kennen alleen de groene smileys, die aangeven dat ze de maximumsnelheid niet hebben overschreden. Toch gebeurt het een enkele keer dat ook bij hen dat een rood getal opfloept, en dat daarna de melding verschijnt dat er te hard wordt gereden. Beschaamd laten ze vervolgens het gas los. Zo zijn de inwoners van Pax.

Er hangen er twee: eentje bij de Dunantstraat en eentje bij de Schweitzerstraat. De gemeente laat weten dat ze daar drie maanden blijven hangen en vervolgens elders worden geplaatst. Daar beginnen ze met een schone lei, want de data die de schermen opvangen worden alleen gebruikt om de snelheid te meten en worden niet bewaard.

Wethouder vindt camera's bij afvalparkjes te dure oplossing

De gezamenlijke wens van tien Hoofddorpse wijkraden om camera's te plaatsen bij de afvalparkjes gaat niet vanzelf gerealiseerd worden. Dat blijkt uit een gesprek dat drie vertegenwoordigende voorzitters van de wijkraden op maandag 2 februari hadden met wethouder Mariette Sedee. Volgens de wethouder telt de gemeente Haarlemmermeer duizend wegbrengparkjes en zou het te begrotelijk worden die allemaal te voorzien van een camera. De wethouder heeft, conform de afspraak met de voorzitters, inmiddels contact gelegd met haar collega in Enschede.

Enschede is bereid met de voorzitters uit Hoofddorp in gesprek te gaan. Daarbij zal aan de orde komen hoe Enschede de randvoorwaarden heeft ingevuld (financiën, locaties, controle etc.) bij de plaatsing van camera's. Vervolgens zal in Hoofddorp het bestuurlijk gesprek worden vervolgd. Op de klacht van de wijkraden dat ze weinig merken van de afvalcontroleurs, antwoordden de wethouder en coördinator Rakesh Sital van het team Vervuiling en Verrommeling dat die toch echt elke dag in de wijken aan het werk zijn en zowel gesprekken voeren als bekeuringen uitdelen.

Maar, zo werd beloofd, de hotspots zullen strenger gecontroleerd worden. Zo'n hotspot is bijvoorbeeld het brengparkje achter de Vomar of op het parkeerterrein bij het Tweede Huis in de Kaj Munkweg. Die liggen uit het zicht en er is weinig sociale controle. Op aandringen van voorzitter George Hille van de wijkraad Pax gaat er wel meer aandacht worden besteed aan de communicatie.

Niet iedereen spreekt Nederlands en is digitaal vaardig. De wethouder beloofde daar aandacht aan te zullen besteden. Meer aandacht krijgt ook het afval dat ondernemers dumpen. Veel ondernemers hebben een contract met Meerlanden voor de verwerking van hun afval. Maar ze zijn daartoe nog niet verplicht en raken op een andere manier van hun rommel af. Dat kan bij de milieustraat in Rijsenhout, maar te veel ondernemers gebruiken daarvoor de brengparkjes.

De wethouder gaat onderzoeken of een verordening zo kan worden aangepast dat ondernemers altijd verplicht zijn tot het sluiten van een contract om het afval te laten ophalen. Het team Vervuiling en Verrommeling zegde toe samen met Meerlanden steekproefsgewijs papiercontainers omhoog te gaan halen en daarin te kijken of er geen illegaal gestort afval in ligt, waarna de betreffende overtreder een bezoekje kan verwachten. Bij die bezoeken wordt overigens wel eerst gesproken en gewaarschuwd en pas in een volgend stadium bekeurd.

Licht in de tunnel

Het heeft even geduurd, na een melding in september vorig jaar van de familie Roubos over ontbrekende verlichting in het fietstunneltje van het Wilsonpad onder de Paxlaan, maar in de marge een vergadering van drie wijkraadvoorzitters met wethouder Mariette Sedee over de rotzooi bij de afvalparkjes, is de zaak opnieuw onder aandacht gebracht. Met succes, want de gemeente is in het donker bij het tunneltje gaan kijken, en is net als de familie Roubos tot de conclusie gekomen dat er verlichting in de tunnel moet komen. De huisaannemer heeft inmiddels laten weten dat de klus eind mei is geklaard, mits de levertijd van despeciale plafondarmaturen niet tegenzit.

Straatnaamgever: Kaj Munk

De Deen **Kaj (Leiniger) Munk** (1898) verloor op tweejarige leeftijd zijn vader, een winkelier in het dorpje Maribo in zuid-Denemarken. Zijn moeder nam de winkel over, maar nog geen drie jaar later overleed zij aan tbc.

De vijfjarige wees kwam in huis bij een oom en tante in het dorp. Dit ging echter niet goed en Kaj verkaste naar verre familie in een dorp verderop. Daar ging het wel goed, en in 1916 werd Kaj Leiniger officieel geadopteerd en kreeg hij de nieuwe achternaam Munk.

Kaj mocht van zijn adoptieouders theologie gaan studeren in Kopenhagen en werd in 1924 beroepen tot dominee in een dorpje van 700 inwoners in west-Jutland. Dat was wel even wennen voor de jonge dominee, die vijf jaar in de grote stad had gewoond en zich daar volop in het culturele leven had gestort.

In zijn vrije tijd schreef de nog geen dertigjarige Kaj Munk gedichten en toneelstukken, wat hem een min of meer beroemde Deen maakte. De alomtgeprezen Kaj Munk identificeerde zich met sterke persoonlijkheden met overtuigingen. Zo was Munk, zoals zovelen in de jaren twintig, een bewonderaar van de Italiaanse dictator Mussolini die in het chaotische Italië van na de Eerste Wereldoorlog orde op zaken had gesteld. Zelfs Hitler kreeg begin jaren dertig van Munk nog het voordeel van de twijfel.

Met deze licht-fascistische sympathieën was het in een klap gedaan toen Hitler in september 1939 Polen binnenviel. De Tweede Wereldoorlog was begonnen.

Toen een paar maanden later, op 9 april 1940, de Duitsers Denemarken binnenvielen en het land zich zonder een spoortje van verzet overgaf, verdween het laatste restje twijfel. Kaj Munk stoorde zich geweldig aan de slappe houding van de Deense regering en de Deense bevolking, en nam zich voor te blijven protesteren tegen de Duitse agressor.

Keer op keer betoogde hij vanaf de kansel dat het christendom en het nationaal-socialisme onverenigbaar waren, en dat de Denen die vrijwillig Duitsers hielpen zich diep moesten schamen.

Als gevolg daarvan ontving Kaj Munk voldoende signalen dat de Duitsers hem op de korrel hadden, maar hij weigerde zijn boodschap te matigen. Op nieuwjaarsdag 1944 zei hij tijdens de preek dat hij elke avond naar bed ging met de vraag of ze hem die nacht zouden komen halen, maar dat hij niet anders kon dan protesteren tegen de Duitse bezetter. Daar voegde hij overigens wel aan toe dat hij als christen zijn tegenstanders niet kon haten.

Drie dagen later, op 4 januari 1944, werd hij door de Gestapo opgepakt en meegenomen. Op een stille weg werd hij uit de auto gezet en *auf der Flucht erschossen*. Dat is van achteren doodgeschoten.

Voor zover *Paxnieuws* heeft kunnen achterhalen zijn er, behalve in Hoofddorp, geen Kaj Munkstraten of -wegen in Nederland. Wel is het dorpshuis in het Zeeuwse plaatsje Hansweert naar hem vernoemd.

Een knipgesprek in het Nova College

Nadat de vriendelijke verkeersregelaar met zijn lichtgevende aanwijsstok me nog een prettige avond heeft gewenst, bedenk ik op weg naar huis wat ik het leukste vond van deze Open Dag van het Nova College.

Was het de rode loper bij de ingang? De ontvangst door de mevrouw die me veel plezier wenste, zelfs toen ze begreep dat ik alleen maar uit nieuwsgierigheid kwam kijken? Of was het de voortreffelijke koffie, geschonken door een meisje van de opleiding Foodservice, dat cappuccino maken haar *speciality* noemde? In het centrum betaal ik voor deze kwaliteit gemakkelijk 5 euro. Hier was het gratis. Toen ik na een paar minuten thuiskwam, wist ik het. Maar daarover later.

Drie keer per jaar organiseert het Nova-College een informatiebijeenkomst, waar leerlingen die op het punt staan het v.m.b.o. te verlaten, kunnen kennismaken met een vervolgopleiding in bijvoorbeeld de zorg, horeca, techniek, bouw, economie, ict, of welzijn.

Het zijn de studenten die spijt hebben van hun keuze, of die om een andere reden studieproblemen hebben. Zij worden door de mensen van deze afdeling geholpen te ontdekken waar ze beter tot hun recht komen. Het is zaak daarmee zo vroeg mogelijk te beginnen. Vandaar ook dat een van de vrouwen speciaal is belast met het verzuimbeleid. Want daar begint het vaak mee, met niet meer komen opdagen.

Ik loop door en via de tafels van ict, techniek en bouw beland ik bij de opleiding haarverzorging. Het lijkt wel een kapperszaak met alles wat daarbij hoort, zoals spiegels, kappersstoelen en wasbakken om je haar te laten wassen of verven. Kapsters in opleiding zijn bezig met klanten. Navraag bij de mevrouw die hier de leiding heeft leert dat je hier gratis kunt laten knippen door een van de leerlingen, die dan uiteraard door een docente worden begeleid. “Kun je hier op de bonnefooi binnenlopen?”, vraag ik. Ja, dat kan, mits het op een dag is dat de ruimte voor de opleiding wordt gebruikt. Daarom is het verstandig eerst even een mailtje te sturen naar uiterlijkeverzorginghoofddorp@novacollege.nl.

Wat ik ook niet wist, maar nu wel, is de studenten ook leren hoe een knipgesprek te voeren. De docente: “Praten kunnen ze allemaal, maar vermijd politiek of religie.” Tijdens het vervolg van mijn rondje door het inspiratieplein stop ik bij een tafel met erachter een groot bord waarop staat: MyTalent. Een opleiding waar ik nog nooit van heb gehoord. Het blijkt de afdeling te zijn waar leerlingen die eerder een school voortijdig verlieten voor een herkansing terecht kunnen. “Jullie krijgen dus de lastige gevallen”, suggereer ik.

Dat wordt niet ontkend, maar tegelijkertijd krijg ik de indruk kennis te maken met bijzonder bevlogen en opgewekte docenten, voor wie het een uitdaging is om elke leerling alsnog op de goede plek te krijgen in de bouw, de logistiek, de horeca, of waar dan ook in het m.b.o. Dankzij zoveel positiviteit komt dit gesprek dicht bij het hoogtepunt van de avond. Maar dat is toch weggelegd voor de belendende tafel van de afdeling Zorg en Welzijn, waarachter de twee studenten staan: Hanne Mohammed en Rosa (zonder achternaam en liever ook geen foto). De reden is enigszins egocentrisch. Op een zeker moment vraag ik aan Rosa hoe oud zij is. “Negentien”, luidt het antwoord. “En u?” “73”, antwoord ik naar waarheid. “Goh, ik dacht een jaar of zestig.” Ik was door het bezoek al in een goede bui, maar nu ben ik het helemaal, al denk ik wel dat Rosa een beetje heeft gejoek. Als ik 's ochtends in de spiegel kijk, zie ik toch echt een man van 73. Maar dat heeft ze dan gedaan om mij een plezier te doen.

Even later, als Rosa en Hanne zijn vertrokken en docente Burain Erenoglu hun plek heeft ingenomen, word me veel duidelijk. Het heeft niet zozeer te maken met de opleiding, maar met het type student dat voor haar vak kiest. Studenten van haar afdeling zijn van een ander slag dan die van bijvoorbeeld de bouw of autotechniek. Erenoglu: “Die zijn meer oplossingsgericht. Iets is kapot en dat moet worden gemaakt of gerepareerd. Mijn studenten zijn mensgericht. Het is maar net wat nodig is. Als u uw auto naar de garage brengt, zit u niet te wachten op de vraag of u goed geslapen hebt. Terwijl je dat wel wilt horen als je in een verzorgingshuis bent opgenomen.”

Ik begrijp het. En begrijp nu ook waarom ik het Nova College nu een warmer hart toedraag dan toen ik het alleen nog maar van de buitenkant kende.

Interview met Kick Rijkenberg uit de Bernadottestraat

“Een verbouwing is ook maar een fase in het leven”

Op zoek naar een antwoord op de vraag waarom het zo lang duurde voordat de eerste woningen in de Bernadottestraat verbouwd waren, kwam *Paxnieuws* uit bij Kick Rijkenberg (82), een van de drie bewoners bij wie op 17 november 2025 de eerste bouwvakkers over de vloer kwamen en die nog steeds niet definitief vertrokken zijn, want de voorgevels zijn nog niet helemaal klaar en het hoekhuis staat nog half in de steigers.

Het bezoek is een beetje noodgedwongen, want bouwbedrijf Van Lith wilde niet meer kwijt dan dat er "problemen" waren. Maar wat een geluk Kick Rijkenberg te treffen. De voormalig douane-beambte is een inspirerende man, die de afgelopen jaren wel ergere tegenslag heeft gehad dan een haperende verbouwing van zijn woning.

Drie jaar geleden overleed zijn echtgenote en rond diezelfde tijd werd hij getroffen door een hersenbloeding, waardoor hij nog maar moeilijk uit zijn woorden kan komen en niet meer kan lezen en rekenen.

Waar Kick vroeger bij het klaverjassen als vanzelfsprekend de puntentelling op zich nam, moet hij dat nu aan anderen overlaten. Maar met behulp van zijn telefoon waarop hij steekwoorden intypt, kan hij de "problemen" waarover Van Lith repte toch adequaat samenvatten als "personeelsgebrek". Het bouwbedrijf heeft simpelweg te weinig mensen in dienst om de werkzaamheden binnen de beloofde tijd uit te voeren. Daarnaast, merkte de verslaggever, die de bouwvakkers regelmatig passeerde bij het uitlaten van de hond, moesten de mannen ook aan elkaar wennen qua taal en taakverdeling.

Kick Rijkenberg is echter bijzonder tevreden over de werklui die hij over de vloer kreeg. Ze waren vriendelijk en behulpzaam bij het toelichten van hun werkzaamheden, al ging dat vaak in een taal die hij niet verstond. Veel hinder, afgezien van dat het lang duurde, heeft hij er overigens niet van gehad, want Kick is overdag vaak op pad. Dan stapt hij op zijn driewieler en fietst hij naar het buurtcentrum in het Skagerak om daar te bridgen. Dat doet hij drie keer in de week. Ook De Boerderij kent hem als regelmatige gast. Op dinsdag is hij daar om te klaverjassen en op vrijdag bezoekt hij de spelletjesavond. Kick: "Eigenlijk is alleen zondag mijn vrije dag." Van eventuele problemen met de isolering van het dak heeft hij weinig gemerkt, al komt dat ook doordat hij niet meer op zolder komt, waar het wekenlang moet hebben getocht, zoals een van de burens met kleine kinderen vertelde.

Gewoonlijk kwam Kick om vier uur weer thuis, als de bouwvakkers het voor gezien hielden. Hij heeft dan ook geen gebruik gemaakt van een van de drie zogenoemde rusthuizen, die Ymere ter beschikking heeft gesteld voor mensen die thuis werken en last van het verbouwings-lawaai ondervinden. Ook die rusthuizen dienen overigens om vier uur 's middags te worden verlaten. Misschien het grootste probleem dat Kick heeft ervaren is dat hij het al die tijd zonder gordijnen heeft moeten doen. Zelf kan Kick die inkiijk niet verhelpen en moet hij wachten op een vrijwilliger, die dat komt doen. Half februari was het zo ver.

Aan nieuwsgierige kijkers heeft Kick overigens nooit gebrek gehad. Zijn voortuin wordt in beslag genomen door een vijver, waarin toen zijn echtgenote nog leefde, een school goudvissen zwom, en waarin als extra attractie een krokodil met opengesperde bek dreef. Honderden kinderen tot een jaar of vier geweest hebben daar keer op keer gefascineerd naar staan kijken. En dat waren er zo veel, omdat de route naar de ingang van de Vomar destijds langs de vijver liep. Ook de verslaggever heeft talloze keren met zijn kleinkinderen naar de krokodil staan turen.

De vijver ligt er nog steeds net als de plastic krokodil. Maar de boel is verwaarloosd, de vissen zijn verdwenen, waarschijnlijk verslonden door een reiger die zijn kans greep nadat Kicks vrouw is overleden. Kick zelf heeft niet meer de energie om de vijver en de voortuin te onderhouden. Hij vindt dat jammer, maar beseft ook dat aan alles een einde komt. Kick is dan ook letterlijk een man van de dag geworden voor wie een verbouwing maar een fase in het leven is. Kick: "Elke ochtend dat ik opsta, ben ik blij dat ik leef, en maak ik er het beste van, maar wel in de wetenschap dat het morgen voorbij kan zijn."

Even voorstellen:

Wim van den Brink

Wie is Wim van den Brink?

Mijn naam is Wim van den Brink, 65 jaar oud. Getrouwd met Martine, twee dochters en twee kleinkinderen. Ik ben werkzaam als fiscalist. Mijn hobby's zijn alles wat met fietsen te maken heeft, wandelen, lezen, tafeltennissen bij RTTV-PAX en naar de bioscoop gaan

Waar kom je vandaan en hoe ben je in Pax terechtgekomen?

Wij komen uit Amsterdam. Na de geboorte van onze oudste dochter zijn we op zoek gegaan naar een eengezinswoning. Uiteindelijk terechtgekomen in Hoofddorp in de wijk Pax.

Waarom zit je in de wijkraad?

Ik was al lid van de oude wijkraad die gestopt was. Toen er plannen kwamen voor de oprichting van een nieuwe wijkraad heb ik mij weer aangemeld. In de wijkraad ben ik actief als penningmeester.

Wat mis je in Pax?

Ik mis niets in de wijk.

Wat kan er beter in Pax?

Het afval bij de brengparkjes en op straat maakt Pax er niet mooier op. Dat geldt overigens niet alleen voor onze wijk.

Wat zeg je tegen vreemden als je moet uitleggen waar je woont?

Tegen vreemden, niet uit Hoofddorp, zeg ik meestal dat wij vlak bij Schiphol wonen.

Welke plek in Pax beveel je in het bijzonder aan?

De molen, het fort en de Geniedijk

Wil je nog iets kwijt waar niet naar is gevraagd?

Nee, verder heb ik niets toe te voegen.

Ingezonden:

Vuilnis

Uitstekend artikel over de vuilnis ellende. Scherp, doortastend artikel. Er is alleen twijfel over enkele oplossingen die al bewezen hebben NIET te werken... Meer resultaat te behalen MET camera's i.p.v. alleen "dreigen"ermee?

Veel daders komen zelfs met de auto

Maar: Prima artikel, spreekt namens de hele buurt (de niet-daders dan...)

G.H.

Postbus

Het was me nog niet eerder opgevallen, maar ik wilde vandaag een brief gaan posten wandelend met mijn dochters, toen ik erachter kwam dat de brievenbussen bij de Vomar allemaal verwijderd zijn. Ik ben zelf prima ter been en het is voor mij geen enkel probleem om even in de auto te springen om hem bij Toolenburg winkelcentrum in de brievenbus te gooien.

Vind het alleen bijzonder dat je nu toch wel echt de auto moet pakken om naar een brievenbus te gaan. In heel Pax staat nu geen enkele brievenbus meer, je moet echt naar Graan voor Visch gaan achter het politiebureau wil je de eerste tegenkomen. Maar achter de Vomar heb je allemaal seniorenflats staan, ik vind het zelf best wel raar dat je niet een bus laat staan op zo'n centrale plek als bij de Vomar. Met name ook voor de mensen die daar wonen.

Ik heb zelf al een kleine poging gedaan, maar kom niet echt door de Post NL-site heen waar je daarvoor een aanvraag kan doen (al ze er al wat mee doen). Ben ik de enige die zich hier wat van aantrekt? En hebben jullie misschien een idee waar je hier over kan klagen/ een aanvragen, de gemeente staat hier buiten lijkt mij.

R.v.S.

Antwoord: U zult vast de enige niet zijn aan wie dit is ontgaan. In aflevering 27 is hier namelijk al eens aandacht aan besteed. Post NL beroept zich op de Postwet en weigert de brievenbus in de Schweitzerstraat te verplaatsen naar het parkeerterrein bij de Vomar. Het artikel is overigens nog te lezen op de website van de wijkraad.

Super

Elke keer als wij *Paxnieuws* ontvangen zijn wij aangenaam verrast. Wat ziet het er geweldig uit en zeer informatief en leuk nieuws. We wonen nu ruim 49 jaar in Pax, maar nooit eerder zijn we zo goed geïnformeerd geweest wat er gebeurt in de wijk Pax.

E. en H.K.

Kerstbomen

Na uw vorige bericht over de kerstbomenactie wil ik toch even laten weten dat we het niet eens zijn met hoe wij worden beschreven, nou ja, eigenlijk onze kinderen!

Ja, onze kinderen hadden een hoop prijsjes, wat voor hen hele mooie zuurverdiende prijsjes waren! Nee, onze kinderen hebben geen dure of hele grote prijsjes van de tafel gepakt! Dat waren, wat nu dan blijkt, de klagers, die de "dure" "grote" kado's als eersten hebben kunnen pakken!

Onze kinderen zijn blij met wat ze winnen of krijgen.

Wij vinden meedoen belangrijker dan winnen!

Dat zouden de andere ouders en kinderen en de wijkraad toch ook moeten kunnen en weten.

R. en M. T.

Agenda

Hoorne Vastgoed organiseert op **woensdag 11 maart** tussen 19.00 en 21.30 uur in De Boerderij een inloopavond, waar de plannen voor de appartementen boven de Vomar, de vernieuwing van het parkeerterrein en de herinrichting van de Bernadottesteeg worden toegelicht. Zie ook elders in dit nummer.

Op **woensdag 18 maart** organiseert *W in de Wijk* in cultuurgebouw Cpunt een middag rond psychische kwetsbaarheid, herstel (door kunst) en het doorbreken van stigma's en taboes rond zelfdoding. De middag wordt voorgezeten door theatermaker en ervaringsdeskundige Carlijn Hoogeveen.

Tot de sprekers behoren onder anderen wethouder Mariette Sedee en kunstenares Marian van Unen, van wie een tentoonstelling te zien is in de ernaast gevestigde bibliotheek. De toegang voor dit evenement is gratis. Info: mirjam.gans@meerwaarde.nl, 06 83355632.